

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.196/2022/14.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (Cím17 I. em. 3., helyettes: Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda, dr. Galambos Károly ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím2) **felperesnek** alperesi képviselő egyéni ügyvéd (alperesi képviselő címe) **által képviselt Alperes1** (alperes címe) **alperes** ellen a Fővárosi Törvényszék 9.M.70.208/2022/7. számú ítélete ellen az alperes által 8. számon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 175.000 (százhetvenötezer) forint és ÁFA másodfokú perköltséget, valamint az állam javára – külön felhívásra – 560.000 (ötszázhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye további fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felek 2018. június 7. napján munkaszerződést kötöttek főtitkári munkakörre, havi bruttó 1.000.000.-forintos személyi alapbérrel. A felperes 2018. június 6. napjáig a Egyesületnél elnöki tevékenységet látott el munkaviszonyban. 2018. szeptemberéig a Egyesületből az alperes sportegyesületéhez számos gyermeket igazoltak át. Onnan számos edző is az alperesnél folytatta a tevékenységét, melyet a felperes koordinált. A munkaköri leírás szerint a felperes változó munkahelyen volt köteles végezni a munkáját, a munkavégzés helyének meghatározása napi rendszerességgel a munkavállaló döntési jogköre volt. A munkaköri leírás szerint a felperes közvetlen irányítását az elnök látta el.

[2] Az alperes a felperes 2018. június 6-i időpontig fennálló munkahelyével a Egyesület KSE-vel közösen 2018. júniusában egy évzáró rendezvényt tartott, ahol az alperes törvényes képviselője a felperest, mint az alperes alkalmazásában álló főtitkárt mutatta be. A felperes a munkáját nem az alperes ügyintézési helyén folytatta, a kapcsolatot az edzőkkel és az alperessel e-mailen és telefonon tartotta. Az alperes elnöke is e-mailen küldte meg a felperesnek a feladatokat. Az alperes elnöke e-mailben tájékoztatta az alpereshez csatlakozó edzőket, hogy a munkaszerződések tartalmát a főtitkár fogja velük megbeszélni és aláírásra előkészíteni. A felperes emailben kért adatokat 2018. augusztus 16. napján a leendő edzők, illetve gyermekek adatairól, ebben utalt arra, hogy ha mindenkitől megkapta a szükséges adatokat a munkaszerződéshez, amelyet az edzői értekezleten szeretne kiosztani. 2018. augusztus 24. napján az alperes edzői értekezletet hívott össze, melynek tárgya volt egyebek mellett az edzői szerződések átbeszélése és aláírása, amely a felpereshez tartozott. A felperes 2018. augusztus 16. napján röplabda edzői értekezletet hívott össze, melynek témája az edzői szerződések kiosztása, a folyamatban lévő ügyek megbeszélése volt. Az emailben a felperes tájékoztatta az edzőket a központi gyermekadatbázis létrehozásáról és elérhetőségéről, valamint a versenyengedélykérő lapokhoz tartozó táblázatról. A felperes az edzői munkaszerződéseket tanú2 részére 2018. augusztus 30. napján megküldte.

[3] Az alperes a bérfizetési és a foglalkoztatással összefüggő bejelentési kötelezettségének nem tett eleget.

[4] Az alperes és a sportegyesület 2018. május 2. napján sportfejlesztési program támogatása iránti pályázatot nyújtott be a Szövetséghez, a kérelemben a felperes ügyvezetőként került rögzítésre (havi 1.200.000 forintos munkabérrel) a személyi jellegű ráfordítások résznél. A kérelem mellékletét képezte az alperes törvényes képviselőjének a nyilatkozata, mely szerint a kérelemben foglalt adatok, információk és dokumentumok teljes körűek, valósak és hitelesek. A Szövetség 2018. július 12. napján hiánypótlásra hívta fel az alperest, melyben többek között nyilatkoznia kellett az alperesnek, hogy fenntartja-e a felperes bérkifizetésére vonatkozó igényét, mert az meghaladja a központi benchmarkban meghatározott értéket, melytől való eltérés esetén indokolás szükséges. Az alperes a hiánypótlási felhívásra 2018. augusztus 9-én úgy nyilatkozott, hogy a kitöltő program által felkínált benchmark szerinti összeg lett meghatározva, amelytől készséggel eltérnek az elszámolható összegre, ha a megjelölt összeg jogszerűsége nem áll fenn. A felperes egy személyben az egyesület teljes menedzsmenti részéért felelős vezető, sportmenedzseri diplomával rendelkezik, más sportágakkal együtt több évtizedes vezetői tapasztalattal rendelkezik, fő szakmai területe az utánpótlás nevelés menedzselése. Feladata az egyesület napi szintű működésének irányítása, rövid és hosszútávú akadémiai nevelési és versenyeztetési célok megvalósításához szükséges feladatok kidolgozása, kijelölése, végrehajtása és végrehajtatása. Az alperesi törvényes képviselő a hiánypótlási nyilatkozatot a felperes részére e-mailben is megküldte. A Szövetség 2018. augusztus 29. napján kelt határozatával az alperes pályázatát csökkentett összegben hagyta jóvá. A határozat a személyi ráfordítások részt csökkentette és a felperes esetében a havi bruttó munkabér támogatását 71.010.- forintban rögzítette.

[5] A felperes 2018. október 3. napján az alperes törvényes képviselőjének írt e-mailben kifogásolta, hogy a munkaszerződés és a munkaköri leírás tartalmával szemben ki lettek a hatásköréből vonva döntések, továbbá az alperesi törvényes képviselő nem találkozik vele, nem egyeztet vele. Felhívta a figyelmet, hogy ismételten esedékessé vált a munkaszerződésben rögzített munkabér kifizetése, mely késik. Nem kíván továbbvárni, mert végig dolgozta az egész nyarat és rengeteg kiadása volt a munkához kötődően. Az alperes az e-mailekre nem reagált. A felperes 2018. október 8-án ismételten e-mailt küldött az alperes törvényes képviselőjének, melyben rögzítette, hogy sem a telefonhívásokra, sem az e-mailekre semmiféle választ nem kap, munkabérét nem folyósították. Ismételten felszólította az alperest, hogy tegyen eleget fizetési kötelezettségének.

Kereset és ellenkérelem

[6] A felperes keresetében 2018. június 7-től 2019. január 6. napjáig terjedő időre 7.000.000.- forint elmaradt munkabér és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozásképpen előadta, hogy a felek között létrejött a munkaviszony, munkát végzett az alperes részére, az alperes azonban munkabérét nem fizette meg. Munkáját egy idő után mellőzték, mely állásidőnek minősül és erre az időszakra is megilleti a munkabér.

[7] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy a felperessel soha nem kötött munkaszerződést, a felek között nem jött létre munkaviszony. A becsatolt aláírt iratokat soha nem látta, azokkal ebből fakadóan nem rendelkezik, megdöbbenést váltott ki belőle az általa hamisítottak tekintett iratanyag. Az okiratokon nem az alperes törvényes képviselőjének törvényes aláírása szerepel. Ugyan korábban valóban folytak a felek között egyeztetések, azonban a felperes alkalmazására végsősoron soha nem került sor az alperesnél. Az alperesi sportegyesületnél senki nem rendelkezik a felperes által hivatkozott mértékű juttatással, az alperesnél soha nem volt bejelentve a felperes és nem is végzett munkaviszony keretében feladatokat. Az alperesnél főtitkári pozíció soha nem is volt, az az alapszabályban sem szerepel. A TAO pályázatot a felperes készítette el, azt ígérte és azt kommunikálta, hogy nagyon jó kapcsolatokkal rendelkezik az ügyben és nagyon sok pénzt tudna az egyesületnek hozni ezzel a pályázattal. A TAO pályázatról nem tudott az alperesi törvényes képviselő semmit. Előadta, hogy a rendszer úgy működik, hogy minden foglalkoztatottat a Szövetség hagy jóvá, tehát ha a szövetség nem hagyja jóvá, akkor nem foglalkoztathatja. Akiknél a TAO pályázat keretében a szövetség azt engedte, azokkal 2018. szeptemberében kötötték meg a munkaszerződéseket. Állította, hogy a felperes részéről munkavégzés nem is történt.

Az elsőfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 7.000.000.- forint munkabér és kamatai megfizetésére.

[9] A határozat indokolása szerint az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúvallomások és a becsatolt okirati bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a felperes az alperes részére munkát végzett, átigazolások, sportszerrendelések és pályázatírás kapcsán, a felperes beszámolt az elvégzendő feladatokról az alperesi törvényes képviselőnek. Az alperesi törvényes képviselő a felperest kb. 2018. októberétől mellőzte, részére feladatot nem adott, őt az alperesi egyesületnél újonnan felvett munkavállalók nem is ismerték, vele semmilyen kapcsolatot nem tartottak. Miután azonban az alperes a felperes munkaviszonyát nem szüntette meg, foglalkoztatási kötelezettség terhelte, aminek nem tett eleget. Ezért állásidőre járó bérfizetési kötelezettsége van.

[10] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során meghallgatta tanú2t, aki 2016-2019. elejéig állt az alperes alkalmazásában. A tanú megerősítette, hogy a felperes dolgozott az alperesnél vezető edző vagy főtitkári munkakörben, volt munkaszerződése, amelyet a tanú maga készített el, azt az alperesi törvényes képviselő egészítette ki vagy kért rajta módosításokat és ezt követően került kinyomtatásra és aláírásra. A tanú azt is megerősítette, hogy ott volt, amikor a felperes munkaszerződése az alperesi törvényes képviselő széfjébe került. A tanúval egybehangzó tanúvallomást tett tanúl a munkaszerződés megkötése körében. A tanú elmondta, hogy az alperes elnöke a felperes részére felkínált sportvezetői állást havi 1.000.000.- forinton munkabérrel, mellyel kapcsolatban a felek munkaszerződést kötöttek és a tanú azt is látta, hogy az egyesület elnöke a felperes munkaszerződését aláírja. tanú2 és tanúl tanúk azt is igazolták, hogy a felperes munkát végzett az egyesületnek. A felperes a sportegyesület nevében eljár, részt vett a munkaszerződések elkészítésében, mert 2018-tól több edzőt vett fel az alperes. A tanúk megerősítették, hogy a felperes feladata volt az edzőkkel való kapcsolattartás, a TAO pályázattal kapcsolatos közreműködés. tanúl elmondta, hogy a felperes folyamatosan munkát végzett az alperes részére, számos edzőt toborzott és szerződtetett át az alpereshez. A felperesnek az elnök adott utasítást, javarészt e-mailben folyt a munka. A tanúk elmondták, hogy volt egy konfliktus a felperes és az alperesi törvényes képviselő között. Amikortól a konfliktus az elnökkel kialakult, onnantól az elnök a felperest nem engedte dolgozni.

[11] tanú3 tanú elmondta, hogy edzőként a felperestől e-maileket kapott, edzői értekezleten vett részt, ahol a felperest az alperes főtitkárként mutatta be. tanú4 tanú elmondta, hogy a munkaszerződésével kapcsolatos egyeztetéseken a felperes jelen volt. tanú6 maga is elmondta, hogy az alperes törvényes képviselői az edzői értekezleten a felperest főtitkárként mutatta be, aki az egyesület munkáját végzi és az értekezleteket is ő tartotta. Tanú tanú úgy nyilatkozott, hogy a felperest úgy mutatták be, mint aki segíti az edzők munkáját, és ha kérdésük van, akkor a felpereshez forduljanak. Emellett a felperes által becsatolt e-mailek és az alperesi TAO pályázat anyaga is igazolta, hogy a felperes az alperes működésében ténylegesen részt vett.

[12] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy az alperes ugyan arra hivatkozott, hogy a felperes részére munkaviszony keretében nem végzett munkát, ugyanakkor nem tett olyan tényelőadást, hogy a felperes milyen jogviszony keretében látta el a feladatokat. Az alperes

törvényes képviselője utalt arra, hogy a felperes volt az, aki saját maga készítette el a TAO pályázatot és a hiánypótlást, azonban lényeges körülmény, hogy nem volt vitatott, hogy az alperes kérelme és hiánypótlása továbbításra került a Szövetség felé, mely alapján az alperes támogatásban is részesült. Értékelte továbbá, hogy az alperes törvényes képviselője a pályázat mellékleteként úgy nyilatkozott, hogy a kérelemben foglalt adatok, információk és dokumentumok teljeskörűek, valósak és hitelesek. Az alperes úgy is nyilatkozott, hogy a felperes az edzői értekezleteken és az új munkaszerződések megkötésekor, mint a Egyesület elnöke vett részt, ezt azonban egyértelműen cáfolja tanú1 és tanú3 tanúvallomása, valamint a felperes munkaviszony megszüntetésének ténye a Egyesület egyesületnél, továbbá azon tanúvallomások, amelyek igazolták, hogy a törvényes képviselő a felperest főtitkárként mutatta be. Az alperesi törvényes képviselő úgy nyilatkozott, hogy tanú3nak, illetve a felperesnek le kell adnia egy szakmai koncepciót, amennyiben náluk szeretne dolgozni és ez volt a feltétele a munkaviszony létesítésének, azt azonban nem vitatta, hogy az edzőkkel a felperesen keresztül egyeztetett. Az alperes törvényes képviselőjének ezen magyarázata a megállapított tényeket nem cáfolja és nem ad magyarázatot arra, hogy a felperes milyen jogviszony keretében végzett munkát az alperes részére. Az elsőfokú bíróság arra is rámutatott, hogy a munkaviszony létesítésének nem lehet feltétele előzetes munkavégzés elvárása, figyelemmel arra, hogy az már maga jogviszonyt feltételez.

[13] Az alperesi törvényes képviselő arra is hivatkozott, hogy az elnökség támogatása nélkül nem írhat alá, és nem létesíthet munkaviszonyt, ezt azonban cáfolja az alapszabály 17 pontja, amely az elnök képviselési jogát általánosként és önállóként rögzítette. Önmagában a felperes munkabérének összege is irreleváns, tekintettel arra, hogy a felperes egyedül volt ezen munkakörben, így más munkavállalók bérezésének nem volt jelentősége, továbbá nem zárja ki azt, hogy a felek konszenzusa az érvényesített munkabért célozta. Az alperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a felek között nem jöhetett létre munkaviszony, mert ahhoz a Szövetség engedélye volt szükséges, ilyen jogszabályi rendelkezést ugyanis megjelölni nem tudott, továbbá a felek közötti munkaszerződés sem tartalmazott olyan feltételt, ami a Szövetség engedélyével összefüggést mutatott volna. Tévesen hivatkozott arra is, hogy a Szövetség a felperes munkabér támogatását 0.- forintban állapította volna meg.

[14] Azon alperesi hivatkozással kapcsolatosan, hogy tanú1 és tanú2 tanúvallomását nem lehet figyelembe venni, mert az alperesi törvényes képviselővel kifejezetten rossz viszonyban vannak, illetve szavahihetőségük megkérdőjelezhető, mert tanú1 jelenleg is jogerős börtönbüntetését tölti hamis tanúzás miatt, tanú2 esetében pedig büntetőeljárás van folyamatban vagyon elleni bűncselekmény miatt, az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a tanúk egybehangzó tanúvallomást tettek, állításaikat okirati bizonyítékok is alátámasztották, meghallgatásuk során magukat elfogulatlannak és érdektelennek nyilvánították. Ezért a bíróság a tényállás megállapítása során a tanúvallomásokat figyelembe vette.

[15] Mindezek alapján a felperes sikerrel bizonyította a munkaviszonya fennállását, az alperes pedig nem is állította, de nem is tudta bizonyítani, hogy a felperes részére munkabért fizetett volna.

[16] Ezt követően az elsőfokú bíróság indokolta az elutasított bizonyítási indítványokat: az elsőfokú bíróság elutasította a felperes bizonyítási indítványát a Szövetség megkeresésére annak közlésére, hogy a hiánypótlási iratot az alperes törvényes képviselője aláírva adta-e be a támogatáshoz. Az elsőfokú bíróság szerint ennek jelentősége nincs, mert a kérelem alapján az alperes támogatásban részesült. Ugyancsak mellőzte a Szövetség megkeresését a TAO pályázattal kapcsolatban keletkezett iratokra vonatkozóan, a kérelmek, döntések és ellenőrzési megállapítások tekintetében, miután ez nem volt a pernek a tárgya és abból a felperes munkavégzésére vonatkozó adat nem állapítható meg. Ugyancsak mellőzte az elsőfokú bíróság a felperes indítványát a nyomozóhatóságtól a nyomozás során keletkezett iratok beszerzésére, miután a per tárgya a felperes munkaviszonyának fennállása és munkavégzése volt, amely tanúk és becsatolt okirat útján bizonyítható volt. A bíróság egyéb bizonyítási indítványok mellett mellőzte tanú11 és tanú12 tanúkénti meghallgatását, miután a tanúk nem kötöttek az alperessel munkaszerződést és a felperes munkavégzésére vonatkozóan a már meghallgatott tanúkon felül „nem tartotta indokoltnak” a bíróság a meghallgatásukat. Az alperes indítványozta a bíróság megkeresését a Szövetség irányában arra vonatkozóan, hogy 2018. júliusában a felperes milyen jogviszonyban mely egyesületnél állt alkalmazásban, ezt az elsőfokú bíróság mellőzte, miután a nyilvántartott adatok nem befolyásolják azt, hogy a felek munkaszerződést kötöttek-e vagy sem. Ugyancsak mellőzte az elsőfokú bíróság az írásszakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványt, figyelemmel arra, hogy az alperes hivatkozott arra, hogy a büntetőeljárás megindításra került sor, ahol a szakértő kirendelése nem vezetett eredményre és a tanúvallomások alátámasztották a munkaszerződés megkötését, valamint a munkaszerződés nemcsak az alperes törvényes képviselőjének aláírását tartalmazta, hanem az alperes bélyegző lenyomatát is, amelyet az alperes nem vont kétségbe. Az elsőfokú bíróság mellőzte továbbá az alperes elnökségi tagjainak a meghallgatását, figyelemmel arra, hogy az alperes törvényes képviselője jogosult volt az alapszabály alapján az alperes nevében eljárni az elnökség jóváhagyása nélkül. Az elsőfokú bíróság utalt továbbá arra, hogy a bíróság elutasította az alperes büntetőeljárás időtartamára vonatkozó eljárás felfüggesztése iránti kérelmét.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[17] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára, másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, harmadlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását oly módon, hogy 2018. októberétől nem állapít meg munkabérfizetési kötelezettséget, illetve a 2018. októberét megelőző időszakra is a nettó bért állapítja meg kamatokkal együtt.

[18] Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdését, 346. § (4) bekezdését, 263. § (1) bekezdését, 307. §-át, 214. §-át. Az elsőfokú bíróság úgy mellőzte a szakértő kirendelését, hogy annak indokolása nemcsak, hogy a feltárt bizonyítékokkal, de a korábbi bírói megállapításokkal is ellentétes. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokkal ellentétesen állapította meg a tényállást. Hangsúlyozta, hogy a peres felek egybehangzóan terjesztették elő az igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó indítványt,

függetlenül attól, hogy az alperes az érdemi ellenkérelem előterjesztése óta konzekvensen állítja, hogy nem az alperesi törvényes képviselő kézjegye van elhelyezve a felperes által becsatolt munkaügyi iratokon. A bíróság az indítványokat arra hivatkozással utasította el, hogy az iratok bélyegző lenyomatot is tartalmaznak, amelyeket az alperes nem vont kétségbe. Semmilyen relevanciája nincsen annak, hogy egy meghamisított aláírás mellett elhelyezett bélyegzőlenyomatról a peres fél meg tudja-e állapítani, hogy az valós-e. Jelentőséggel az bír, hogy az adott aláírás valódi-e.

[19] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tanú1 és tanú2 tanúvallomása alapján állapította meg, hogy a munkaviszony létrejött a felek között. A tanúk szavahihetősége azonban megkérdőjelezhető, mert az alperesi törvényes képviselővel kifejezetten rossz viszonyban vannak, tanú1 jelenleg is jogerős börtönbüntetését tölti hamis tanúzás miatt, tanú2 esetében pedig büntető eljárás van folyamatban az alperessel szembeni vagyoni elleni bűncselekmények miatt. Súlyos eljárási szabálysértés, hogy mindezen hivatkozások ellenére az elsőfokú bíróság mégis figyelembe vette a tanúk vallomását. Mindkét tanú elfogult és az alperes álláspontja szerint valótlan tartalmú vallomást tett. Az alperes bejelentését követően a bíróságnak el kellett volna járnia abból a célból, hogy a kizárással kapcsolatos döntés megalapozottságához elengedhetetlen információk és dokumentumok birtokába jusson. Önmagában az, hogy a tanúk egybehangzó vallomást tettek, nem erősíti meg a vallomások hitelességét. A két tanú vallomására az ítélet jelentős megállapításai épülnek, ugyanakkor a 2021. december 1. napján tanúként meghallgatott Tanú vallomása ismeretlen okból nem képezi a bírósági tényállás alapjául szolgáló bizonyítékok részét az ítélet [1] bekezdése alapján.

[20] Az alperesi törvényes képviselő a személyes meghallgatása keretében is előadta, hogy a TAO pályázat keretében előterjesztett állományi adatok a jövőre nézve jelentettek információkat abban az esetben, ha a pályázatban rögzített teljes finanszírozás a sportegyesület rendelkezésére áll. Ezen alperesi nyilatkozattal ellentétben az ítélet a TAO pályázat adataira iratellenesen úgy hivatkozik, mint annak bizonyítéka, hogy a felperes az alperesnél ténylegesen munkaviszonyban állt.

[21] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem objektíven, hanem az alperesre nézve aránytalanul sérelmesen és nem teljeskörűen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Hivatkozott a BH2016.2.37. számú elvi döntésre, amely szerint a megalapozott döntés meghozatalához szükséges tényállás feltárásának elmaradása olyan eljárásjogi szabálysértés, ami a perben eljáró bíróságok ítéletének hatályon kívül helyezését indokolja. Előadta, hogy mindez a Pp. 380. § c) pontja szerinti hatályon kívül helyezést, de a Pp. 381. § szerinti hatályon kívül helyezést is maga után vonhatja. Kérte a másodfokú bíróság utasítását arra nézve, hogy az elsőfokú bíróságot utasítsa írásszakértő kirendelésére, a szakértői bizonyítás lefolytatására, valamint arra, hogy zárja ki a bizonyítékok köréből tanú1 és tanú2 tanúvallomását, ugyanakkor tegye a tényállás részévé Tanú tanúvallomását.

[22] A másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelem tekintetében előadta, hogy a felperes is elismeri, hogy 2018. októberétől az alperes számára nem végzett munkát.

Ugyanakkor az állásidő megállapítására nincs jogszerű lehetőség, tekintettel arra, hogy a munkaköri leírás nem tartalmaz egyetlen olyan munkaköri feladatot sem, amelyet szándéka esetén a felperes ne tudott volna ellátni. Egyetlen feladatot sem rögzít a munkaköri leírás, amelyhez bármilyen utasításra vagy segítségre lett volna szüksége a főtitkárnak az elnöktől, egy-egy e-mail meg nem válaszolása a főtitkár ezen feladatok ellátásában életszerűen nem gátolhatta. Nem állapítható meg, hogy a felperes ne tudta volna 2018. októberétől az általa állított munkaviszony keretében állítólagos feladatait ellátni, figyelemmel a feladatkör kifejtett jellegére és a főtitkár felsővezetői státuszára. A gyakorlat nem tette szükségessé azt, hogy a sportegyesület elnöke a felperes e-mailjeire válaszoljon annak előfeltételeként, hogy a felperes a feladatait ellássa. Amennyiben tehát fenn is állt volna a munkaviszony a felek között, a munkáltató a munkakör jellegéből adódóan nem került volna olyan helyzetbe, hogy a beosztás szerinti munkaidőben a foglalkoztatási kötelezettségének ne tett volna eleget.

[23] Kifogásolta, hogy az ítélet az alperest bruttó bér megfizetésére kötelezi, holott a kötelező adóelőleg, társadalombiztosítási és munkavállalói járulék levonása után a nettó összeg az, amit a felperes követelhet, mely kérdésről az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni.

[24] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság a releváns tényállást teljes terjedelemben feltárta és a jogszabályok helyes alkalmazásával hozott megalapozott ítéletet. A bizonyítékok értékelése megfelel a Pp. 279. §-ában foglalt okszerűség és meggyőződés követelményének, az elsőfokú ítélet indokolása a Pp. 346. § (1)-(5) bekezdésében foglaltaknak is eleget tesz. Az alperes fellebbezésében maga sem hivatkozott olyan körülményre, amely a Pp. 380. § c) pontja szerinti objektív hatályon kívül helyezés ténybeli alapját megteremthette volna, de nem állnak fenn a Pp. 381. §-a alapján történő, úgynevezett mérlegelhető hatályon kívül helyezés feltételei sem. A munkaszerződés megkötésével kapcsolatos tanúvallomások, a felperes ténybeli előadása, az eredeti munkaszerződés becsatolása, a felperes részére kiadott munkaköri leírás kétséget kizáróan igazolják, hogy a felek között kötött munkaszerződés alapján munkaviszony jött létre, melynek tartalma magából a becsatolt okiratból is megállapítható. A keletkezett e-mail levelezés anyagai, a felperes előadása, a TAO pályázat beadása, annak hiánypótlási eljárása, annak az alperesi törvényes képviselő által történő aláírása és teljesítése, tanú2 és tanú1 tanúk vallomása vitathatatlanra teszik írásszakértői bizonyítás nélkül is a munkaviszony létrejöttét. Tanú tanúvallomása a többi bizonyítékkal szemben azok figyelmen kívül hagyását eredményező következtetés levonására semmiképpen sem alkalmas, maga az alperes sem hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a tanú vallomása mely ténybeli elemeket cáfolná. A felperesnek az alperesnél létrejött munkaviszonyával egyidőben a felperes Egyesület-nél fennálló munkaviszonya megszüntetésre került, a felperes az alperesnél végzett munkaviszonya alapján munkabér kifizetésben nem részesült, amelyre tekintettel az ítélet jogszerű.

[25] Az írásszakértői bizonyítás elmaradása nem ügydöntő jelentőségű, mert egyrészt a munkaviszony a munkaszerződés írásba foglalása nélkül is létrejön az Mt. 44. § alapján, másrészt az alperes által hivatkozott Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:4. § (1)-(2) bekezdése nem irányadó, mert azt az Mt. 31. § nem hívja fel. Ugyanakkor az alperes megsértette az általános magatartási követelményeket, a kölcsönös

együttműködést, a jóhiszemű és tisztességes eljárás elvét, amikor a törvényes képviselő megtiltotta tanú1 és tanú2 munkatársaknak, hogy a felperessel kommunikáljanak, részére információt szolgáltatassanak. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperest erre tekintettel is terheli az állásidőre járó bér fizetésének kötelezettsége. Az alperes egyértelműen megsértette a foglalkoztatási és munkabérfizetési kötelezettségét.

[26] Az alperes ismeretlen tettes ellen feljelentést tett okirat megghamisítása miatt, amelyre tekintettel kérte a munkaügyi per felfüggesztését. Az elsőfokú bíróság ezt az indítványt az alperesnek elutasította, az alperes a büntetőeljárás mikénti lefolyásáról, a nyomozó hatóság általi megszüntetésről, valamint az írásszakértői kirendelés elmaradásáról ténybeli előadást nem tett. A büntető eljárásban keletkezett nyomozó hatósági iratokat a perben nem csatolta be, majd a munkaügyi perben kérelmezte ismét a szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítás elrendelését, mely a felperes álláspontja szerint csak a per elhúzását célozza.

[27] Megalapozatlan az alperes másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelme is, tekintettel arra, hogy a munkabérnek része a munkavállalót terhelő, a munkabérből levonandó összegek is, melynek megítélését a bíróság nem mellőzheti. Észrevételezte, hogy a harmadlagos fellebbezési kérelem nem határozott.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[28] A fellebbezés - az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[29] A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése nem volt megfelelő, melyről a Pp. 369. § (4) bekezdése és a 370. § (4) bekezdése szerint eljárva tájékoztatta a peres feleket. Emellett a másodfokú bíróság a fellebbezésben nem hivatkozott eljárási szabálysértést is észlelt, amelyet a Pp. 370. § (3) bekezdése alapján a felek tudomására hozott.

[30] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelő bizonyítási tájékoztatást adott. A felperes ugyanis a perben becsatolt egy munkaszerződést, ami megfelelt a teljes bizonyító erejű magánokirat kívánalmainak, de az alperes vitatta, hogy azon az alperesi törvényes képviselő aláírása szerepelne. Az elsőfokú bíróság a 9.M.70.542/2020/23. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldalán és a 44. számú jegyzőkönyvben arról tájékoztatta a peres feleket, hogy az alperes által előadott azon tény bizonyítása, amely szerint a munkaszerződés a felek között nem jött létre és hogy a felperes által becsatolt munkaszerződésen nem az alperesi törvényes képviselő aláírása szerepel, az alperest terheli. Az alperest terheli annak bizonyítása is, hogy a felperessel nem jött létre a munkaviszonya és ennek következtében nem jogosult az általa megjelölt összegű elmaradt munkabérre. Ez a másodfokú bíróság szerint nem helytálló bizonyítási tájékoztatás volt, valamint az elsőfokú

bíróság a végzése szerint bizonyításra kötelezett alperes által előterjesztett bizonyítási indítványoknak nem adott helyt, ennek ellenére mégis megállapította, hogy a felek 2008. június 7. napján munkaszerződést kötöttek.

[31] A Pp. 325. § (1) bekezdés d) pontja szerint teljes bizonyító erejű a magánokirat, ha az okiratot a jogi személy képviselőjére jogosult személy a rá vonatkozó szabályok szerint megfelelően aláírja. A (3)-(4) bekezdések szerint a teljes bizonyító erejű magánokirat az ellenkező bizonyításáig teljes bizonyító erővel bizonyítja, hogy az okirat aláírója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetve elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el. A teljes bizonyító erejű magánokirat valódiságát csak akkor kell bizonyítani, ha azt az ellenfél kétségbe vonja, vagy a valódiság bizonyítását a bíróság szükségesnek találja.

[32] A Pp. 265.§ (1) bekezdése szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.

[33] A Fővárosi Ítéltábla a felek közötti jogvitában már a biztosítási intézkedéssel kapcsolatban hozott 1.Mpkf.35.055/2021/10. számú végzésében is rögzítette, hogy az új Pp. alapján is érvényesül az a bírói gyakorlat, hogy a teljes bizonyító erejű magánokirathoz fűződő törvényi vélelem – miszerint az okirat kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetve elfogadta – csak akkor áll fenn, ha a magánokirat valódisága nincs kétségbe vonva, vagy be van bizonyítva. A magánokirat valódiságát – kétség esetén – annak kell bizonyítani, aki a per eldöntéséhez szükséges tények bizonyítására kívánja felhasználni (BH2006.192.). A teljes bizonyító erejű magánokirat valódiságához a közokiratokhoz hasonló vélelem nem fűződik. (Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20631/2019/4/II.) Miként arra a Kúria is rámutatott, a Pfv.V.21.932/2018/9. számú határozatában az okirat akkor valódi, ha a kiállítójától származik, vagyis az aláírás az arra jogosulttól ered. A magánokirat valódisága mellett nem szól vélelem, ezért azt – ha az ellenfél kétségbe vonja – az okirattal bizonyító félnek, vagyis annak kell bizonyítania, aki arra jogot alapít. Az okirat valódisága az okirathoz kapcsolódó anyagi bizonyító erő kiváltásának előfeltétele. Adott esetben, ha az okiratot nem az alperes írta alá, az abban foglalt megállapodás írásban nem jött létre. Így a munkaszerződés (és a munkaköri leírás) valódisága tekintetében nem az alperest, hanem a felperest terhelte a bizonyítás, miként a munkaviszony fennállása tekintetében is a Pp. 265.§ alapján. Így a munkaszerződés valódiságát és a munkaviszony létrejöttét, fennállását a Pp. 265.§ (1) bekezdése alapján a felperes bizonyítási érdeke bizonyítani, a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.

[34] A felperes hivatkozásával szemben nincs lehetőség arra, hogy a munkaszerződésből ránézésre megállapítható legyen, hogy az megfelel-e az aláírási címpéldányon alkalmazott aláírásmintának és az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával ellentétesen a bélyegzőnek sem lehet semmilyen különösebb jogi jelentőséget tulajdonítani.

[35] A másodfokú bíróság az 1.Mf.31.196/2022/8. számú végzésében tájékoztatta a peres feleket a fentiekről. A felperes a rá háruló bizonyítási érdek és a fenti bírói felhívás ellenére nem indítványozta sem az írásszakértő kirendelését, sem egyéb bizonyítást, holott a felperesnek kellett a perben bizonyítani mind a munkaszerződés létrejöttét, mind a munkaviszony fennállását. A felperes bizonyítási indítványai hiányában nem volt releváns a bizonyításra nem kötelezett alperes írásszakértői bizonyításra vonatkozó indítványa, az ellenbizonyítás feltételei ugyanis nem álltak fenn, a felperes nem kívánta bizonyítani a másodfokú eljárásban az általa becsatolt munkaszerződés valódiságát. Miután az alperest a munkaszerződéssel kapcsolatban nem terhelte bizonyítás, ellenbizonyításnak pedig bizonyítás hiányában nem állt fenn a feltétele, ezért szükségtelen volt az írásszakértő kirendelése, az erre vonatkozó alperesi indítványt a másodfokú bíróság a Pp. 268.§ (1) bekezdése, 276.§ (5) bekezdése alapján mellőzt, figyelemmel az alább kifejtettekre is.

[36] A becsatolt munkaszerződés valódiságán túl további vitatott kérdés volt a munkaviszony létesítése és a tényleges munkavégzés, azaz a munkaviszony megvalósulása, mely tekintetben ugyancsak a felperesnek kellett bizonyítania a Pp. 265.§ (1) bekezdése alapján. Helytálló az a felperesi hivatkozás is, hogy amennyiben ez megállapítható, a munkaszerződés aláírásának önmagában nincs is jelentősége. E tekintetben a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján eljárva a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapította meg. A bizonyítékok, így az okiratok, a tanúvallomások, az alperes ellentmondásos nyilatkozatai egyenként és összességükben is azt igazolták, hogy a felek között munkaviszony létesült, és a felperes több hónapon keresztül munkát végzett az alperes részére.

[37] A felperes munkavégzését számos írásbeli dokumentum, okirat, e-mail támasztja alá, ilyen pl. az alperesi törvényes képviselő által 2018. július 30-án írt levél, melyben arról tájékoztatta a sporttársakat és a kollégákat, hogy a munkaszerződések, illetve azok tartalmának részleteit a felperes, mint főtitkár fogja velük lebeszélni és aláírásra előkészíteni. Ez meg is történt, ezt tanúsítja a 2018. szeptember 5-i e-mail, melyet az alperes küldött tanú13nak azzal, hogy küldi a felperes által írt tervezetet előzetes átolvasásra. Okirati bizonyíték a 2018. augusztus 24-i tanú3 által küldött e-mail, melyet a törvényes képviselő is megkapott és ami tartalmazza, hogy a felperes feladatát képezi az alperesi edzői értekezleten az edzői szerződések átbeszélése és aláírása, a 2018. augusztus 16-i, felperes által írt levél, melyben a röplabda edzői értekezlet összehívásáról beszél és rögzíti, hogy megkapta mindenkitől az adatokat a munkaszerződésekhez, elkészítette őket és szeretné kiosztani, a 2018. augusztus 30-i e-mail, melyet a felperes küldött és az edzői szerződéseket tartalmazza (2020. március 6-i beadvány mellékletei). További okirati bizonyíték a 2020. november 2-i beadványhoz csatolt e-mail, melyben az alperesi törvényes képviselő kérte a felperest 2018. augusztus 30-án, hogy küldje el neki írásban, mint szakmai vezető azt a koncepciót, melyet az egyesületnél a felperes a hozzá tartozó edző kollégákkal kívánna megvalósítani. E-mailekkel igazolt az is, hogy a felperes utalást kért nevezési díj céljából (2018. július 15-i email). Becsatolásra került továbbá a felperes részéről a törvényes képviselőnek 2018. augusztus 13-án írt e-mail, amelyben egyeztetéseket sürget és a 2018. augusztus 5-i email, melyet a felperes ugyancsak a törvényes képviselőnek írt. A felperes ezen túl állandó e-mail levelezésben volt az alperes részéről eljáró titkárnővel, tanú2val is.

[38] A felperes keresetleveléhez mellékelte az alperesi képviselőnek címzett munkabér megfizetésére vonatkozó 2018. október 3-i és 2018. október 8-i email-jeit, amely tartalmazta, hogy az alperes nem fizeti a munkabérét, holott az egész nyarat végigdolgozta, illetve az alperesi törvényes képviselő az egyeztetett találkozót idő hiányára hivatkozva lemondja, új időpontot pedig nem kap.

[39] Az okirati bizonyítékok közül kiemelt jelentősége volt a TAO pályázatnak, amelyet az alperes cégszerűen aláírt, elektronikusan benyújtott és amelyben szerepeltette a felperest, mint olyat, aki az egyesület teljes menedzsmenti részéért felelős vezető, akinek feladata az egyesület napi szintű működésének irányítása, rövid és hosszútávú akadémiai nevelési és versenyeztetési célok megvalósításához szükséges feladatok kidolgozása, kijelölése, végrehajtása és végrehajtatása, sőt, még a bérét is megindokolta. Ez teljes bizonyító erejű magánokiratként igazolja a munkaviszony fennállást. A TAO pályázaton az alperes törvényes képviselője igazolta, hogy a kérelemben foglalt adatok, információk és dokumentumok teljes körűek, valósak és hitelesek. Az alperes a Szövetség hiánypótlási felhívására, mely szerint nyilatkozzon, hogy fenntartja-e a felperes bérkifizetésére vonatkozó igényét és részletes sportszakmai indokolást is nyújtson be, a hiánypótlásnak eleget tett és indokokat terjesztett elő. A TAO pályázathoz az alperes módosítási kérelme csak 2019. augusztus 14-én került beadásra, az tehát nem volt előzetes adatszolgáltatás, ekkor a felperes már folyamatosan munkát végzett az alperes részére. A pályázat alapján a Szövetség közigazgatási határozatban jóváhagyta az alperes sportfejlesztési programjának szakmai programját és a személyi jellegű ráfordításokat is – csökkentett összegben - az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 80.§ (1) bekezdése, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 22/C.§-a, valamint a 107/2011. (VI. 30.) Korm. rendelet 4.§ (5) bekezdése alapján.

[40] A Pp. 320. § (5) bekezdése szerint olyan tényre vonatkozóan, amely okirattal bizonyítható, a bíróság az egyéb bizonyítást mellőzheti.

[41] Értékelni kellett továbbá az alperes per során tett folyamatosan változó ellentmondásos nyilatkozatait, különös tekintettel a TAO pályázat vonatkozásában tett önellentmondó előadásait. A 2019. december 23-i beadványában az alperes arra hivatkozott, hogy a TAO pályázat adatlap esetében nem az alperes vagy az alperes törvényes képviselője került megjelölésre, mint kapcsolattartó, amely tény alapjaiban lehetetlenítette el az elnököt abban, hogy „korábban értesüljön az adatlap tekintetében”. Az alperesi törvényes képviselő maga is ellentmondásos nyilatkozatokat tett e vonatkozásban az 52.M.234/2019/20. számú jegyzőkönyvben: arra hivatkozott, hogy a felperes nyújtotta be a 150 milliós pályázati igényt, ő ennek részleteiről nem tudott semmit, az elektronikusan intéződik elektronikus felületen, amelyhez neki hozzáférése nincs. Ő ezt a bizonyos TAO-s adatlapot sem látta, ahol a felperes ügyvezetőként van kategorizálva 1.200.000.- forintos havi bruttó bér megjelölésével. Elismerte, hogy amikor hiánypótlásra hívták fel, ez a hiánypótlás már hozzá is eljutott. Ennek kapcsán már ő is látta az adatlapot, de úgy volt vele, hogy amennyiben a felperes ténylegesen tud nekik 150 milliót prezentálni, akkor dolgozhat náluk. A hiánypótlási levéllel

összefüggésben nem tudja megállapítani, hogy azon az ő aláírása szerepel-e, nem emlékszik rá, hogy aláírt ilyen levelet. Egyúttal arra is hivatkozott, hogy a TAO pályázathoz igazából azért nincs hozzáférése, mert azt egy külsős cég végzi megbízási szerződés alapján.

[42] A felperes elismerte, hogy ő készítette a pályázatot, mert az idő rövideje miatt egy cég sem vállalta, de elmondta, hogy annak elkészítése során folyamatosan telefonos kapcsolatban volt az alperesi törvényes képviselővel. Előadta továbbá, hogy a pályázatot kizárólag a Netlock által üzemeltetett elektronikus rendszeren keresztül lehet csak beadni, azoknak, akik díj ellenében szerződtek velük, ezt csak a törvényes képviselő tehetette meg úgy, hogy személyesen igazolta magát a szolgáltató központjában.

[43] Az alperes a 2020. október 22-i beadványában a TAO pályázat benyújtásával kapcsolatban előadta, hogy a pályázathoz a vezető tisztségviselőnek külön Netlock tanúsítványt kell beszerezni, ez magyarázza, hogy bárki adja be a pályázatot, csak az alperes hozzáféréssel teheti meg. Ekkor már arra hivatkozott, hogy a pályázat megírását és beadását a felperes ingyenesen tette meg annak reményében, hogy el tudja intézni a magasabb összegű támogatást. Az alperes a felperesnek engedélyezte a pályázat ezen részének önálló előkészítését. Előadta továbbá, hogy egy cég van megbízva a pályázat beadásával. Ez egy bizalmi viszonyt feltételez, ezért az alperes megadta az elérhetőségét. Állította, hogy tanú2 soha nem állt alkalmazásban az egyesületben. Azt elismerte, hogy voltak szülői értekezletek, amiken részt vett az alperes, azonban állította, hogy a saját egyesületüket, csak, mint lehetséges alternatívát mutatta be, ez azonban a mindennapi életszerűséggel ellentétes, logikátlan állítás. Állította, hogy a Netlock hozzáférést is az alperesi elnök személyesen intézte, ezt a pályázatot írónak ki kellett adni. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben rögzíti, hogy nyilvánvalóan a pályázatírók az alperes megbízása alapján jártak el.

[44] Az alperesi törvényes képviselő a 9.M.70.542/2020/44. számú tárgyalási jegyzőkönyvben már úgy nyilatkozott, hogy szó volt arról, hogy a felperessel munkaviszonyt létesítenek, azonban ez nem valósult meg. Fenntartotta, hogy a TAO pályázatot a felperes maga adta be, az ő érdekeinek megfelelően 1.000.000.- forintos munkabér feltüntetése mellett. Állította, hogy a felperes azért dolgozott, hogy átmenekítse magát a Egyesület Sportegyesületből, amely akkorra már csődközzeli állapotban volt. Előadta, hogy a felpere egy másik egyesületnek a főtitkára volt. A felperesnek és tanú3nak le kellett adnia egy szakmai koncepciót, amennyiben náluk szeretnének dolgozni és ez volt a feltétele a munkaviszony teljesítésének, illetve az, hogy azt az elnökségnek kellett jóváhagyni. Elmondta, hogy a felperes adta be a TAO pályázatot az egyesület nevében. Elismerte, hogy a Egyesületből jöttek át játékosok, illetve edzők. Itt már azt adta elő, hogy a hiánypótlást is a felperes készítette el, továbbá, hogy a felperes a Egyesület Sportegyesületet képviselte, náluk semmilyen munkát nem végzett. Ekkor elmondta, hogy a hiánypótláson nem az ő aláírása szerepel, de azt nem vitatta, hogy ezen pályázat alapján részesült az alperes a határozatban szereplő összeg szerinti támogatásban.

[45] tanú2 tanúvallomása alkalmával levelezést csatolt arról, hogy az alperes által a pályázatírással megbízott cég képviselője (pályázatíró) küldött üzenetet az alperesnek, mely

tartalmazta, hogy a kézilabdás pályázatot a felperes csinálta végig, azt nekikérte megküldeni, erről a másolatot megkapta az alperesi törvényes képviselő is. Ezt követően adott olyan utasítást az alperesi törvényes képviselő, hogy vegye át a cég a kézilabdás pályázatot is. Mindez egyértelműen igazolja, hogy az alperesi törvényes képviselő a TAO pályázat teljes folyamatáról tudomással bírt, ezt alátámasztja a T/48/2. szám alatt csatolt levelezés, miként azt is, hogy a hiánypótlást már nem a felperes készítette el.

[46] A becsatolt levelezések és nyilatkozatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperesi törvényes képviselő ismerte a TAO pályázat iratanyagát, azt cégszerűen aláírta, mellyel igazolta a pályázati adatok valóságát. Az adatlapot és a hiánypótlást is az ő tudtával terjesztették elő, a későbbi levelezés pedig azt is igazolta, hogy mindenről tudomással bírt. Az alperes a pályázat alapján született közigazgatási határozat folytán kifizetésben is részesült.

[47] Az alperes a 2020. október 22-i beadványában is a becsatolt okiratokkal ellentétes tényállítást tett, nevezetesen, hogy a felperes nem kérte a bérét, nem kereste meg az alperest fizetési igénnyel, ami egyértelműen okirattal ellentétes állítás, még a per kezdetén becsatolásra kerültek a felperes ezzel kapcsolatos 2018. októberi e-mailjei.

[48] Az okirati bizonyítékok mellett az azokat alátámasztó tanúvallomások is a felperesi munkaviszony létét igazolták.

[49] tanú2 tanúvallomásában elmondta (9.M.542/2020/48. számú tárgyalási jegyzőkönyv), hogy a törvényes képviselő cégcsoportjánál állt munkaviszonyban az egyik cégben, ott volt bejelentve, de az alperesnél végzett asszisztensi munkát egészen 2019. év elejéig. Előadta, hogy a pályázattal kapcsolatos levelezést ő látta, a felperes dolgozott az alperesnél, vezető edző vagy főtitkári munkakörben. Állította, hogy a felperesnek volt munkaszerződése miután azt ő maga gépelte le. A netről nézett egy munkaszerződés mintát, amelyet aztán a törvényes képviselő egészített ki, vagy kért rajta módosításokat és ezt követően került kinyomtatásra és aláírásra. Azt nem tudta megmondani, hogy hány példány készült belőle, illetve hogy az aláírásra rögtön sor került-e, de azt tudta, hogy le kellett fűzni belőle egy példányt a sportegyesületi mappába. Tudomása volt arról, hogy a felperes és az alperesi törvényes képviselő összeveszett, ezt követően pedig a munkaszerződés átkerült az alperesi törvényes képviselő széfjébe. Elmondta azt is, hogy már a munkaszerződés megkötését megelőzően is voltak feladatok, amiket a felperes végzett, de azt követően is végzett feladatokat. Megerősítette, hogy az e-maileket az alperesi sportegyesület nevében ő kapta meg, illetve küldte. Elmondta, hogy a felperesnek a törvényes alperesi törvényes képviselő adott utasítást, többször volt kinn a felperes a cím19 úton. Megerősítette, hogy volt egy veszekedés a felperes és az alperesi törvényes képviselő között, aki akkor bezárta a munkaszerződést egy széfbe. Onnan értesült a tanú, hogy széfbe került a felperes munkaszerződése, hogy ott volt, amikor ez megtörtént. A tanú elmondta, hogy a felperes feladatai közé tartozott az edzőkkel való kommunikáció, a TAO pályázattal kapcsolatos feladatok egy bizonyos pontig, amíg a törvényes képviselő az ő feladatkörébe utalta. A beszámolási kötelezettsége is volt az alperesi törvényes képviselő felé. A tanú T/48/3. szám

alatt is csatolt levelet, amit a felperes küldött az alperesi törvényes képviselőnek munkaügyben.

[50] tanú4 tanú is megerősítette, hogy a szeptember eleji megbeszélésre a felperes hívta meg. Megerősítette, hogy tanú2 titkárnői feladatokat látott el az egyesületnél, vele tartotta e-mailben a kapcsolatot. Önmagában az, hogy a tanúnak szeptember végén a törvényes képviselő azt nyilatkozta, hogy nem sikerült a felperessel megállapodni és a felperes nem dolgozik az alperesnél, relevanciával nem bír, miután ekkor a felperes és a törvényes képviselő már összevesztek.

[51] tanú3 tanúvallomásában elmondta, hogy volt egy megállapodás, hogy a Egyesület edzőit, illetve játékosait átviszik az alpereshez, hogy a TAO támogatást a létesítmény építéséhez igénybe tudják venni, ehhez kellett a játékosok és az edzők. A TAO pályázatot már együtt dolgozták ki a felperessel és az alperesi törvényes képviselővel. A tanú is úgy tudta, hogy a felperes szerződést kötött az alperessel, munkaviszonyban állt az alperesnél. A tanú megerősítette, hogy a felperestől kapott egy szerződést az alperes vonatkozásában. A felperestől kapott e-mailt edzői értekezletről és a felperes a Egyesület és az alperes közös értekezletén mint a Egyesület elnök és az alperesi alkalmazott volt jelen. A felperes főtitkári feladatokat látott el. Volt olyan értekezlet, ahol az alperesi törvényes képviselő főtitkárként mutatta be a felperest. A TAO pályázat elkészítésében is részt vett a felperes és az azt követő időszakra vonatkozóan készítette el a szerződéseket a nyári időszakban az edzőknek. A tanú maga is látta az aláírt munkaszerződést.

[52] tanú1 – aki a TAO pályázati anyagban az alperes kapcsolattartójaként került feltüntetésre – tanúvallomásában elmondta, hogy az alperesi törvényes képviselő helyettese volt 2018. augusztusáig, amíg börtönbe nem került, addig ismert minden részletet. A TAO pályázatban is feltüntetésre került sporttechnikai munkatársként. A felperes folyamatosan munkát végzett az alperes részére, edzőt toborzott, szerződtetett át az alpereshez. Onnantól, hogy ez megtörtént, az alperesi törvényes képviselőnek a továbbiakban nem volt rá szüksége, onnantól kezdve nem használta és nem engedte dolgozni, kialakult egy mérges viszony. Megerősítette, hogy az alperes elnöke a felperes részére felkínált egy sportvezetői állást havi 1.000.000.- forintos összegben, ezzel kapcsolatban a felek munkaszerződést is kötöttek. Ő maga is részt vett az egyeztetéseken, illetve a munkaszerződés megkötésekor is ott volt és látta, hogy az alperes elnöke a felperes munkaszerződését aláírja. Az elejétől kezdve csúnyán megfogalmazva hülyének nézte az alperesi törvényes képviselő a felperest. Ameddig szüksége volt rá, hogy edzőket toborozzon, illetve amíg szüksége volt a know-how-ra, addig hitegette vagy addig úgy csinált, mintha lett volna munkaszerződésük, azt követően egyik pillanatról a másikra már nem használta. 2018. augusztusában a vita már biztosan fennállt a felperes és az alperes elnöke között. Onnantól, hogy elkezdtek átigazolni a gyerekeket, a folyamat megkezdődött, a felperes ezt a tevékenységet már az alperes munkavállalójaként végezte. A Egyesület záróünnepségén mutatta be az alperesi törvényes képviselő a felperest, és elmondta, hogy a továbbiakban is ugyanúgy fog folyni a munka, mint korábban, a felperest alperesi vezetőként mutatta be. A felperesnek az átigazolással kapcsolatban a szülőkkel való kapcsolattartás és az adatokkal kapcsolatos volt feladata, ez egy hatalmas munka volt. Megerősítette maga is, hogy az alperesi törvényes képviselő adott utasítást arra, hogy tanú2 nyomtassa ki a munkaszerződést, illetve, hogy mi kerüljön bele. Elmondta, hogy tanú2 egy

mintát töltött le. Láttá aláírni a szerződést az alperesi törvényes képviselő által. Az alperesi törvényes képviselő hülyítette a felperest, hogy jöjjön át a Egyesületből, melyhez a felperes konokul ragaszkodott, hogy csak akkor hajlandó átjönni az egyesülethez, ha neki ténylegesen aláírt fizetést tartalmazó munkaszerződése van, melyet meg is kapott. pályázati volt a pályázati, aki beküldte a pályázatokat. Megerősítette, hogy a munkabér elmaradásával kapcsolatban a felperes kereste az alperesi törvényes képviselőt, illetve a tanút, három e-mail is a rendelkezésre áll, amelyben a felperes a munkabérével kapcsolatosan érdeklődik.

[53] tanú5 tanúvallomásában megerősítette, hogy az alperesnél tanú2 volt a kollégája. 2018. októberétől dolgozott az alperesnél, az azt megelőző időszakra rálátása nem volt. Önmagában annak sem volt jelentősége, hogy tanú7, aki 2018. novemberétől dolgozik az alperesnél szakmai igazgatói pozícióban, nem találkozott a felperes nevével. Azt azonban megerősítette, hogy a felperest ismerte és az alperesi törvényes képviselő létesítménybemutató rendezvényén az alperesi törvényes képviselő bemutatta a felperest, mint főtitkárt. Ekkor elmondta a felperes a rendszert, hogy hogyan fog működni, hány csapata lesz az egyesületnek és ki hol fog edzést tartani.

[54] Tanú is megerősítette tanúvallomásban, hogy a felperes az első két edzői értekezleten ott volt és arról volt szó, hogy az átmenetet követően is lesz, továbbá, hogy az alperesi törvényes képviselő úgy mutatta be a felperest, mint aki segíti majd a munkájukat, ha bármi kérdésük van, akkor a felperest keressék, hozzá forduljanak. Elismerte, hogy a felperessel egy kocsiban beszéltek meg a fizetés részleteit.

[55] A másodfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a felperes a Egyesület elnökeként az alperessel tárgyalásokat bonyolított, személyesen az alperesi törvényes képviselővel megállapodott abban, hogy játékosokat és edzőket visznek át. Ennek érdekében az alperesi törvényes képviselő megállapodott a felperessel a munkaviszony létesítésében. A felperest az alperesi törvényes képviselő az alperesi egyesület főtitkáráként mutatta be edzői értekezleten és felhívta az edzőket, hogy hozzá forduljanak a kérdéseikkel. A felperesnek kellett letárgyalni a munkaszerződéseket, amelyet meg is tett, azokat elkészítette. Ezentúl a felperes szakmai programot készített és számos egyéb kérdésben intézkedett, így pl. nevezési díjakkal kapcsolatban, a szülőkkel való kapcsolattartásban, de a TAO pályázatban is munkát végzett. Munkavégzése során az alperesi törvényes képviselőnek folyamatosan beszámolt. Miután az edzők és a játékosok a Egyesület-ből átmertek az alpereshez, az alperesi törvényes képviselő elzárkózott a felperestől, megszakította vele a kapcsolatot, az e-mail-jeire nem válaszolt. Az alperes a foglalkoztatás teljes ideje alatt nem fizetett a felperes részére munkabért. A munkaviszony tényét és a munkavégzést a tanúvallomásokon túl a becsatolt számtalan okirati bizonyíték, e-mail, de legfőképpen a TAO pályázat iratanyaga is igazolja, mint teljes bizonyító erejű magánokirat, melyre tekintettel az egyéb bizonyítás mellőzhető volt, figyelemmel a Pp. 320.§ (5) bekezdésére. tanú1 és tanú2 tanúvallomása egybehangzó volt a többi tanú vallomásával, valamint a tanúk vallomása a becsatolt e-mailekkel, és egyéb okiratokkal is összhangban állt, ezért az alperes fellebbezésében megalapozatlanul kifogásolta a tanúvallomások felhasználását és értékelését. Ugyancsak tévesen hivatkozott Tanú tanúvallomásának mellőzésére, mert a bizonyítékok értékelésénél az elsőfokú bíróság rögzítette Tanú tanúvallomását, az tehát értékelésre került. Mindezek alapján a munkaviszony létesítésében való tárgyalások és megállapodás, a

munkaviszony fennállása, a munkaviszonyiszból származó jogok és kötelezettségek gyakorlása, a felperes munkavégzése igazolt. Ez okból is szükségtelen volt az alperes által indítványozott írásszakértő kirendelése.

[56] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy minden foglalkoztatottat a Szövetség hagy jóvá, mely hivatkozással kapcsolatban helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy annak semmilyen jogszabályi alapja nincs.

[57] Az elsőfokú bíróság a 9.M.70.542/2020/23. számú tárgyaláson helyes anyagi pervezetést alkalmazott a körben, hogy rögzítette, hogy az alperes tényelődásai hiányosak a tekintetben, hogy nem fejtette ki, hogy a felperes milyen jogviszony keretében volt jogosult az alperes nevében eljárni, e körben helyes az elsőfokú bíróság észrevétele.

[58] Megalapozatlan az alperes hivatkozása az állásidő hiányára. Az Mt. 146. § (1) bekezdése szerint a munkavállalót, ha a munkáltató foglalkoztatási kötelezettségének a beosztás szerinti munkaidőben nem tesz eleget (állásidő) - az elháríthatatlan külső okot kivéve - alaptér illeti meg. A tanúvallomások és e-mailek igazolták, hogy az alperesi elnök elzárkózott a felperessel való kapcsolattartástól, e-mailjeire, megkereséseire nem válaszolt, együttműködési és foglalkoztatási kötelezettségének nem tett eleget. A munkaviszonyban a munkavégzés nem önálló, a munkavállaló a munkáltató irányítása és utasításai szerint köteles ellátni munkaköri feladatait, az utasítások a munkavégzés részleteire is kiterjednek, nem csak az eredményre. Ezért megalapozatlan az alperes azon hivatkozása, hogy a felperes a munkáltatói jogkör gyakorlójával való együttműködés nélkül, önállóan is el tudta volna látni a feladatait. A peradatok alapján egyértelműen bizonyított, hogy az alperes a foglalkoztatási kötelezettségének nem tett eleget.

[59] A munkabér járulékalapot képező jövedelem, ezért az alperes, mint kifizető a bruttó összeg megfizetésére köteles. Egyébiránt ezen alperesi vitatás a Pp. 373.§ (2) és (3) bekezdése alapján elkészt és meg nem engedhető, de határozott kérelmet sem tartalmazott.

[60] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

[61] A másodfokú bíróság a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező alperest kötelezte a pernyertes felperes másodfokú költségének megfizetésére. A másodfokú perköltség összege a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésén alapul.

[62] A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul.

[63] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2022. november 22.

dr. Vajas Sándor s.k.
dr. Kovács Edit s.k.
a tanács elnöke
bíró

dr. Kulisity Mária s.k.

előadó bíró